

پدر رفتی، خدا حافظ

2 شهریور 1402

گفته شده که به خواست خود ابراهیم، مراسم خاکسپاری اش خصوصی برگزار خواهد شد.

یکی از توجه‌برانگیزترین واکنش‌ها به مرگ [ابراهیم گلستان](#) را دخترش نشان داد. لیلی گلستان با انتشار عکسی از پدرش نوشت: «پدر رفتی، خدا حافظ.»

ابراهیم تقوی شیرازی، مشهور به ابراهیم گلستان متولد مهر سال ۱۳۰۱ بود که سه‌شنبه، ۳۱ مرداد ماه در خانه‌اش در انگلستان و در کنار خانواده‌اش از دنیا رفت.

این داستان‌نویس، سینماگر، مترجم، روزنامه‌نگار و عکاس برجسته در آغاز جوانی برای تحصیل، از زادگاهش شیراز، به تهران آمد و به خانه عمویش رفت. پس از مدتی با دخترعمویش فخری گلستان ازدواج کرد. ابراهیم و فخری

به زودی صاحب دختری شدند که امروز یکی از مترجمان بنام و مدیر گالری گلستان است؛ لیلی گلستان.

ابراهیم گلستان پس از مدتی کارمند شرکت نفت شد و به همراه خانواده‌اش به آبادان رفت. چند سال بعد هم پسرش به دنیا آمد؛ کاوه گلستان، عکاسی که هنگام انجام کارش در عراق بر اثر انفجار مین کشته شد.

گلستان پس از چند سال به تهران بازگشت و به گفته دخترش، خانه‌اش در تهران به مرکز فرهنگی هنری تهران و پاتوق نویسندگانش، شاعران و هنرمندان مشهور آن زمان از جمله جلال آل احمد، مهدی اخوان ثالث، صادق چوبک و... تبدیل شد.

گلستان فعالیت ادبی را با ترجمه داستان‌هایی از ارنست همینگوی و ویلیام فاکنر آغاز کرد. «آذر، ماه آخر پاییز»، «شکار سایه»، «جوی و دیوار و تشنه»، «اسرار گنج دره جنی»، «مد و مه» و «خروس» از آثار داستانی این نویسنده‌اند. او از نخستین نویسندگان معاصر ایران است که به زبان داستان توجه خاصی نشان داد و نثری آهنگین را در قالب‌های داستانی مدرن به‌کار گرفت.

گلستان که پایه‌گذار استودیو سینمایی گلستان بود، ساخت فیلم‌هایی همچون «موج و مرجان و خارا»، «از قطره تا دریا»، «یک آتش»، «خواستگاری»، «تپه‌های مارلیک»، «خشت و آینه» و «اسرار گنج دره جنی» را در کارنامه دارد و یکی از پایه‌گذاران جریان موج نوی در سینمای ایران محسوب می‌شود. همچنین تهیه‌کننده فیلم «خانه سیاه است» است که [فروغ فرخزاد](#) آن را کارگردانی کرده است.

ابراهیم گلستان چند سال پیش از انقلاب برای همیشه ایران را ترک کرد و در انگلستان ساکن شد. او در تمام سال‌های زندگی به فعالان فرهنگی انتقادهای بسیاری وارد کرد؛ انتقادهایی جسورانه و بی‌پرده که گاه به مرز توهین نیز رسیدند. یکی از منابعی که نظرها و انتقادهای بی‌پایان او را نسبت به اهل فرهنگ، هنر و

ادبیات ثبت کرده، کتاب «نوشتن با دوربین» شامل گفت‌وگویی پرویز جاهد با اوست.